

عنوان مقاله:

اختلال بدریخت انگاری بدن، احساس تنهایی و ترومای دوران کودکی در نوجوانان

محل انتشار:

دومین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ابراهیم امیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه محقق اردبیلی

سارا علیانسنب - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

اختلال بدریخت انگاری یک اشتغال ذهنی شدید و مداوم در مورد یک نقص جزئی یا ادراک شده ظاهر فیزیکی است که عموماً با رفتار اجباری همراه است کیفیت زندگی مرتبط با سلامت روان افراد مبتلا به اختلال بدریخت انگاری بدن به طور قابل توجهی پایینتر از جمعیت عمومی حتی پایینتر از بیمارانی که مبتلا به افسردگی بالینی، بیماری مزمن یا حاد پزشکی بودند به دست آمد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه ترومای دوران کودکی و احساس تنهایی با بدریخت انگاری بدن دانش آموزان مقاطع متوسطه شهر اردبیل میباشد. جامعه آماری پژوهش، دانش آموزان شاغل به تحصیل در مقاطع متوسطه شهر اردبیل (۱۰۱ دختر و ۸۴ پسر) میباشد که با استفاده از روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. پرسشنامه نگرانی از تصویر بدنی لیتلتون، مقیاس تجدید نظر شده پرسشنامه احساس تنهایی راسل (UCLA) و پرسشنامه ترومای دوران کودکی CTQ برنستاین و همکاران ۲۰۰۳ به عنوان مقیاس های جمع آوری داده های این پژوهش به کار رفتند و داده های جمع آوری شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون گام به گام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که میان ترومای دوران کودکی و احساس تنهایی با بدریخت انگاری بدن رابطه مستقیم معناداری وجود دارد. این پژوهش نشان داد که در افراد دارای ترومای دوران کودکی و احساس تنهایی بیشتر بدریخت انگاری بدن بیشتری وجود دارد و از آنجا که ترومای دوران کودکی و احساس تنهایی قابلیت خوبی برای پیشبینی بدریخت انگاری بدن دارند؛ میتوان با بررسی راهبردهای موثر بر کاهش آنها، اختلال بدریخت انگاری بدن را در نوجوانان بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

اختلال بدریخت انگاری بدن، احساس تنهایی، ترومای دوران کودکی، نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578974>

